

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS DOMBOG

HØJESTERETS DOM
afsagt onsdag den 11. februar 2015

Sag 219/2014

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Birger Hagstrøm, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten på Frederiksberg den 15. oktober 2013 og af Østre Landsrets 13. afdeling den 9. april 2014.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Lene Pagter Kristensen, Jytte Scharling, Marianne Højgaard Pedersen, Oliver Talevski og Jan Schans Christensen.

Påstande

Dommen er anket af T med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Anbringender

T har navnlig gjort gældende, at anklagemyndigheden ikke snarest muligt på ny har indbragt sagen for byretten, efter at Østre Landsret ved dom af 10. april 2008 ophævede Retten på Frederiksbergs dom af 19. februar 2008 på grund af rettergangsfejl og hjemviste sagen til fornyet behandling ved byretten, jf. kravet i retsplejelovens § 930, stk. 1. Anklagemyndigheden indbragte først sagen for byretten på ny den 8. april 2009, og der foreligger ikke oplysninger om, at anklagemyndigheden har haft behov for at overveje tiltalespørgsmålet

i anledning af hjemvisningsdommen. Sagen burde på den baggrund have været afvist for så vidt angår forhold 1 og 4, og han bør derfor frifindes for disse forhold.

Ved formuleringen af forhold 4 i anklageskriftet er der givet ham en berettiget forventning om, at der ikke ville blive rejst tiltale for perioder forud for 29. juni - 1. juli 2007 eller efterfølgende, og anklagemyndigheden har derfor på baggrund af princippet om bindende påtalebegrænsning været afskåret fra at rejse tiltale for forhold 7, der primært vedrører året 2007.

Den i forhold 1, 4 og 7 anførte vagtvirksomhed er udøvet ved underleverandører, der alle havde autorisation. Det var hverken for byretten eller landsretten bestridt, at arbejdet blev udført af underleverandører, hvilket også blev lagt til grund af byretten, der dog domfældte med den begrundelse, at der ikke forelå dokumentation for, at de pågældende underleverandører havde den fornødne autorisation. Når parterne i en straffesag er enige om et faktum, som således ikke undergives bevisførelse, er retten bundet heraf. Landsretten burde derfor være bundet af byrettens bevisresultat med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt arbejdet var udført af underleverandører. Da anklagemyndigheden ikke har godtgjort, at underleverandørerne ikke havde autorisation, skal han frifindes.

Vagtvirksomheden er udøvet i selskabsregi, og tiltalen i forhold 1, 4 og 7 burde derfor have været rejst over for de pågældende selskaber og ikke mod ham som selskabernes direktør.

Til støtte for den subsidiære påstand om formildelse har T navnlig anført, at der ved udmåling af straffen skal tages hensyn til, at der har været anvendt underleverandører, og at tiltalen burde have været rettet mod selskaberne. Endvidere skal den ekstremt lange sagsbehandlingstid have indflydelse på, om der udmåles en straf, og i hvert fald må straffen nedsættes væsentligt.

Den fortjeneste, der har været i selskaberne, er tilført disse og er ikke tilgået ham. Selskaberne var endvidere underskudsgivende og er likvideret. Hverken han eller selskaberne har haft nogen fortjeneste, og der skal derfor ikke ske konfiskation.

Anklagemyndigheden har navnlig anført, at man er enig i, at sagen ikke er indbragt snarest muligt for byretten på ny, jf. retsplejelovens § 930, stk. 1. Dette skal dog ikke medføre afvisning eller frifindelse i forhold 1 og 4. Den sene indbringelse må derimod indgå i en samlet vurdering af, om sagsbehandlingstiden skal have betydning for strafudmålingen.

Sagsbehandlingstiden for så vidt angår forhold 1 og 4 må anses for at have oversteget det rimelige, og dette bør tillægges vægt i formildende retning ved straffens udmåling, jf. herved navnlig straffelovens § 82, nr. 13. For så vidt angår forhold 7 beror den tidsmæssige udstrækning hovedsagelig på τ 's egne forhold, og der er således ikke i relation til forhold 7 grundlag for at tillægge sagsbehandlingstiden vægt i formildende retning ved straffens udmåling.

Det fremgår af landsrettens dom, at forhold 1 og 4 alene er indgået med ringe vægt i den samlede udmåling af bødestrafen. τ er dermed ved landsrettens dom fuldt ud blevet kompenseret for den lange sagsbehandlingstid i forhold 1 og 4.

Der kan ikke ske frifindelse i forhold 7 ud fra et princip om bindende påtalebegrænsning, da τ ikke kan have haft en berettiget forventning om, at anklagemyndigheden ikke ville forfølge dette forhold.

Det kan ikke lægges til grund, at parterne i landsretten var enige om, at τ anvendte underleverandører, eller at landsretten af den grund skulle være bundet af byrettens bevisresultat.

Det er berettiget, at der i forhold 1 og 4 er rejst tiltale mod τ som direktør for selskaberne i stedet for mod selskaberne som sådan.

Retsgrundlag

Lov om vagtvirksomhed

Lov om vagtvirksomhed § 2, stk. 1, og § 20, stk. 1, nr. 1, lyder:

”§ 2. Den, der udøver vagtvirksomhed eller indgår aftale herom, skal have autorisation hertil.

...

§ 20. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 2, § 4, stk. 2, § 6, stk. 1, § 7, stk. 1, og § 9 eller
- 2) ...”

Retsplejelovens § 930

Retsplejelovens § 930, stk. 1, lyder:

”§ 930. Hvis der er afsagt hjemvisningsdom, skal anklagemyndigheden, hvis den ikke frafalder tiltale, snarest muligt på ny indbringe sagen for byretten.”

Bestemmelsen fik sin nuværende udformning ved lov nr. 538 af 8. juni 2006 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love.

Af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, lovforslag nr. L 168, s. 5429, fremgår, at bestemmelsen med redaktionelle ændringer svarer til den tidligere bestemmelse i retsplejelovens § 961. § 961 havde følgende ordlyd, jf. lov nr. 90 af 15. april 1916:

”§ 961. Naar Hjemvisningsdom er afsagt, har Rigsanklageren, hvis han ikke frafalder Tiltale, uden Ophold at foranstalte Sagen paa ny indbragt for Landsretten.”

Forarbejderne til bestemmelserne omtaler ikke virkningerne af, at en straffesag ikke ”snarest muligt” henholdsvis ”uden Ophold” indbringes for retten på ny efter afsigelsen af en hjemvisningsdom.

Højesterets begrundelse og resultat

T blev ved landsrettens dom fundet skyldig i forhold 1 og 4 samt delvist i forhold 7 og idømt en bøde på 75.000 kr. som en fælles- og tillægsstraf for overtrædelse af lov om vagtvirksomhed, ligesom der blev konfiskeret 100.000 kr. hos ham.

1. Forhold 1 og 4

1.1 Indledning og sagsforløb

Højesteret bemærker indledningsvis, at den omstændighed, at tiltalen er rejst mod T og ikke mod hans selskaber, ikke kan føre til, at han skal frifindes, eller at hans straf formildes. Tiltalerejsning mod T som direktør for selskaberne må anses for at være i overensstemmelse med Rigsadvokatens meddelelse nr. 5/1999, pkt. 2.2.1. Højesteret kan endvidere ikke prøve landsrettens bevisbedømmelse, og det kan ikke antages, at anklagemyndigheden for landsretten var enig med T i, at det måtte lægges til grund, at han havde anvendt underleverandører.

T blev i forhold 1 sigtet den 28. august 2006 og i forhold 4 sigtet den 1. juli 2007. Ved anklageskrift af 6. november 2007 blev sagen indbragt for Retten på Frederiksberg, som afsagde dom den 19. februar 2008. På grund af rettergangsfejl blev sagen ved Østre Landsrets dom af 10. april 2008 hjemvist til fornyet behandling i byretten. Sagen blev ved anklageskrift af 8. april 2009 indbragt for byretten på ny og blev berammet til hovedforhandling i Retten på Frederiksberg den 14. august 2009, hvor T trods lovlig forkyndelse udeblev, hvorfor sagen måtte udsættes. I tiden herefter blev den udsat gentagne gange, herunder to gange på grund af T's udeblivelse trods lovlig forkyndelse, én gang på grund af hans sygdom og seks gange begrundet i, at han ikke var blevet anholdt efter rettens anholdelsesbeslutninger. Sagen blev hovedforhandlet den 1. og 15. februar 2013, hvorefter hovedforhandlingen blev udsat til yderligere bevisførelse og procedure den 8. oktober 2013. Retten på Frederiksberg afsagde dom i sagen den 15. oktober 2013, og landsrettens dom er afsagt den 10. april 2014.

1.2 Retsplejelovens § 930, stk. 1

Efter retsplejelovens § 930, stk. 1, skal anklagemyndigheden, hvis der er afsagt hjemvisningsdom, og anklagemyndigheden ikke frafalder tiltale, snarest muligt på ny indbringe sagen for byretten. Anklagemyndigheden er enig i, at forhold 1 og 4 i sagen ikke er indbragt snarest muligt efter hjemvisningen. Spørgsmålet er, hvilke retsvirkninger der er knyttet til manglende overholdelse af dette krav.

Bestemmelsen i § 930, stk. 1, indeholder ikke en præcis frist, og hverken § 930, stk. 1, eller forarbejderne angiver, hvilke retsvirkninger der er knyttet til tilsidesættelse af kravet om indbringelse snarest muligt. Der er således ikke udtrykkelig hjemmel til at afvise en sag eller frifinde en tiltalt ved manglende iagttagelse af § 930, stk. 1.

Højesteret finder ikke grundlag for at sidestille en for sen indbringelse af en sag efter § 930, stk. 1, med overskridelse af ankefristen i retsplejelovens § 904, stk. 1, hvortil der udtrykkeligt er knyttet hjemmel til afvisning, jf. lovens § 910.

I mangel af særlige holdepunkter til støtte herfor i sagen finder Højesteret, at tilsidesættelsen af kravet i § 930, stk. 1, heller ikke kan sidestilles med et frafald af tiltale. Der er endvidere ikke grundlag for at anse forfølgningen for standset på ubestemt tid, jf. straffelovens § 94, stk. 6.

På denne baggrund finder Højesteret, at den for sene indbringelse af sagen for byretten efter § 930, stk. 1, ikke kan føre til, at sagen afvises for så vidt angår forhold 1 og 4, eller at \top frifindes i disse forhold.

Bestemmelsen i § 930, stk. 1, varetager bl.a. hensynet til, at straffesager, hvori der er sket rettergangsfejl, bringes til afslutning uden unødvendige forsinkelser, og indeholder et krav om, at anklagemyndigheden fremmer sagen mest muligt. Højesteret finder derfor, at der ved tilsidesættelse af kravet i § 930, stk. 1, er særlig anledning til at overveje strafnedsættelse eller strafbortfald, jf. straffelovens § 82, nr. 13, og § 83, 2. pkt.

1.3 Straffastsættelse

Hjemvisningen var begrundet i, at der ved byretten burde have medvirket domsmænd efter retsplejelovens § 686, stk. 2. Der er ikke oplysninger om, at anklagemyndigheden har haft behov for tid til at overveje tiltalespørgsmålet i anledning af hjemvisningen, og der foreligger heller ikke andre oplysninger, der kan begrunde den sene fornyede indbringelse for byretten.

Retsplejelovens § 930, stk. 1, er som nævnt overtrådt, og dette har medført en forsinkelse af sagen på op imod et år. Henset hertil og til den mindre alvorlige karakter af forhold 1 og 4 samt til den samlede sagsbehandlingstid fra sigtelse til endelig dom finder Højesteret, at straffen for disse forhold bør bortfalde. Dette gælder, selv om der ikke måtte foreligge en krænkelse af artikel 6, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

2. Forhold 7

2.1 Indledning og sagsforløb

Efter anklageskriftet og domfældelsen angår sagens forhold 7 T personligt og ikke hans virke som direktør for et selskab.

Højesteret tiltræder, at anklagemyndigheden ikke har foretaget en bindende påtalebegrænsning, således som T har anført.

Som anført under pkt. 1.1 kan Højesteret ikke prøve landsrettens bevisbedømmelse, og det kan ikke lægges til grund, at der var enighed for landsretten mellem T og anklagemyndigheden med hensyn til hans brug af underleverandører.

I forhold 7 blev der foretaget ransagning den 21. februar 2008, rejst sigtelse den 6. maj 2009 for forhold frem til september 2008 og fremsendt anklageskrift til retten den 1. juli 2009. Under retsmøde i Retten på Frederiksberg den 13. april 2010 tilkendegav retten, at det var mest hensigtsmæssigt at behandle alle forhold under ét, og i tiden herefter svarer forløbet vedrørende dette forhold til forløbet vedrørende forhold 1 og 4.

2.2 Straffastsættelse

Højesteret finder, at sagsbehandlingstiden ved byretten har oversteget det rimelige, da den har strakt sig over mere end 4 år. Selv om forsinkelsen i et vist omfang har beroet på T's egne forhold, finder Højesteret, at han bør kompenseres for forsinkelsen i medfør af straffelovens § 82, nr. 13. Dette gælder, selv om den samlede sagsbehandlingstid ikke måtte udgøre en krænkelse af artikel 6, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

På denne baggrund og under hensyn til sagens omstændigheder i øvrigt finder Højesteret, at bøden vedrørende forhold 7, som landsretten har udmålt som en fælles- og tillægsstraf, bør fastsættes til 50.000 kr. med en forvandlingsstraf af fængsel i 20 dage.

2.3 Konfiskation

Højesteret tiltræder, at der skal ske konfiskation af det udbytte, T har indvundet ved lovovertrædelsen, og har ikke grundlag for at tilsidesætte det skøn vedrørende beløbets størrelse, som landsretten har foretaget. Det bemærkes herved, at Højesteret i lyset af

de hensyn, der begrundet konfiskation, ikke finder anledning til at reducere konfiskationsbeløbet på grund af sagsbehandlingstiden.

3. Sagsomkostninger

Sagsomkostningerne for byret, landsret og Højesteret betales af statskassen. For så vidt angår sagsomkostningerne i byretten har Højesteret lagt vægt på den lange sagsbehandlingstid ved byretten.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes med den ændring, at fælles- og tillægsstraffen nedsættes til en bøde på 50.000 kr. med en forvandlingsstraf af fængsel i 20 dage.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for byret, landsret og Højesteret.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 11. februar 2015.

Kirsten Lohmann

kontorfuldmægtig

S3309004- LMO

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

DOM

Afsagt den 9. april 2014 af Østre Landsrets 13. afdeling
(landsdommeme John Mosegaard og Henrik Kirk Jensen (kst.) med domsmænd, jf. retsplejelo-
vens § 214, stk. 4).

13. afd. nr. S-3309-13:

Anklagemyndigheden

mod

T

Født august 1971

(advokat Birger Lennart Hagstrøm, besk.)

Frederiksberg Rets dom af 15. oktober 2013 (2-4487/2008) er anket af tiltalte med princi-
pal påstand om frifindelse, subsidiært formildelse af straffen.

Anklagemyndigheden har tillige anket dommen med endelig påstand om skærpelse af bo-
den.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnet
der alle har forklaret i det væsentlige som i byretten.

V4

Den i byretten af vidnet
af retsplejelovens § 923.

V3

afgivne forklaring er dokumenteret i medfør

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, ad forhold 1, at han ikke fra politiet har fået en autorisation med angivelsen "ApS" efter selskabets navn. Når han imidlertid til politiet har sendt 70 ansøgninger om godkendelse af personer vedlagt dokumentation med selskabets logo og navn med angivelsen "ApS", må politiet vide, det var et anpartsselskab. Han gik derfor ud fra, at selskabets autorisation var i orden. Selskabsangivelsen fremgik jo af papirer sendt til politiet. Foreholdt ekstrakt 2, side 18, om vejledning om reglerne i lov om vagtvirksomhed forklarede han, at han blev vejledt om ansøgninger om autorisation til vagtvirksomhed. Der blev kun talt om reglerne om uniformering mv. Foreholdt ansøgningskemaet, ekstrakt 2, side 29-30, ad "Autorisationstidsrum: 5 år" forklarede han, at han opfattede de 5 år, som løbende fra 20. marts 2002. Han har ikke bidt mærke i en udløbsdato den 1. januar 2007. Politiet har ikke efter byrettens dom kontaktet ham for at få yderligere oplysninger om hans underleverandører, jf. forsvarerens brev af 23. oktober 2013. Der var i alt fire underleverandører. Vagtcheferne stod for kontakten til underleverandørerne. Han sikrede sig, at underleverandørerne var autoriserede vagtfirmaer. Opgaverne i Jylland blev typisk udført af underleverandører. Han blev uretmæssigt smidt ud af en udlejer, der samtidig smed firmaets papirer ud. Han vandt senere en sag i byretten herom. Under sagen fortalte et vidne, at virksomhedens papirer var røget i en affaldscontainer. Han har aldrig hørt om en særlig blanket 801 for selskaber, og der ville ikke have været yderligere informationer i hans tilfælde i forhold til blanket 801. Han var i 3 – 4 år næstformand i brancheorganisationen for vagtfirmaet, og i brancheorganisationen vidste de, at han drev virksomhed i anpartsselskab.

Vedrørende forhold 4 var det meningen, at V4 skulle være direktør for selskabet i starten for at opfylde kravene i vagtloven til ny autorisation kom på plads. Den autorisation skulle V4 stå for. Tiltalte var på det tidspunkt ikke involveret i den daglige drift og brugte mest tiden på opgaver i Sverige.

X31, X32 - og X33 var underleverandører. Foreholdt ekstrakt 6, side 9, forklarede han, at de i vagtplanen nævnte medarbejdere var fra X33. Foreholdt ekstrakt 6, side 49-50, forklarede han, at "andet iso/auto navn" betyder, at opgaven ikke blev udført på deres, men på underleverandørens autorisation. De pågældende ordregivere havde søgt at sikre sig dokumentation for autorisationen. Der blev også leveret andre ydelser end som vagtfolk, herunder som crew. I Københavnsområdet benyttedes fortrinsvis egne folk og uden for som oftest folk fra underleverandører. Foreholdt ekstrakt 7, side 38,

forklarede han, at e-mailen viser, at den er sendt med kopi til X33 og dermed, at ordregiveren godt ved, at der er en lokal underleverandør.

Foreholdt ekstrakt 7, side 5, forklarede han, at e-mailen viser, at en opgave er udført i Århus. De pågældende personer havde været ansat hos ham. De havde så lavet deres egen afdeling i Århus. Det var derfor navnet X2 i Århus benyttedes. X34 ejede X33. Han har set, at alle underleverandører havde autorisation, herunder ved at finde oplysninger om dem på nettet. Arbejdet er således udført af et firma med autorisation, og det er godt nok efter loven, selvom det firma, der slutfakturerer, ikke har autorisation. Det var en samlet pakke. X22 A/S var en samarbejdspartner. De kunne udføre opgaver for hinanden. Der er højest sandsynligt udstedt fakturaer, der viser det. Når der i en fakturatekst kan stå alene fx "Secu" skyldes det antallet af anslag, der var plads til i deres gamle datasystem. Det forhold, at de tre fakturaer, ekstrakt 6, side 65-67, med anden fremtræden indeholder rigtig kontonummer i banken kan forklares med, at den, der har lavet fakturaerne har aftalt kontant betaling. Det er ikke unormalt i branchen. Han har ikke fået pengene.

Vidnet V4 har supplerende forklaret, at han på grund af det lange tidsforløb i dag har svært ved at huske de nærmere omstændigheder. Han skulle ikke have noget med selskabet at gøre efter, at han havde solgt det. Han er i tvivl om, hvorvidt han havde noget med autorisationen at gøre efter salget. Politiet kontaktede ham, da han stod som direktør. Han forklarede sig i e-mail til politiet. Han kan ikke huske, om han har søgt om ændringer vedrørende autorisationen. Foreholdt ekstrakt 4, side 15, politirapport af 24. oktober 2007, hvoraf fremgår, at vidnet skulle stå som medansøger på autorisationen og herefter udråede, forklarede han, at han ikke kan erindre, om han forklarede sådan til politiet. Foreholdt ekstrakt 3, side 45, brev fra Rigspolitiet vedrørende autorisation, bekræftede han at modtageradressen i brevet, Vej , var hans adresse. Han kunne i øvrigt ikke huske de nærmere forhold vedrørende ansøgningen. Han skulle stå som direktør til at begynde med. Han kender ikke X35 , som efterfølgende skulle være ansat i X8 . Han modtog ca. 20. - 25.000 kr. som vederlag for selve virksomheden og for hjælp med autorisationen. Betalingen var ikke for, at han skulle stå som direktør i virksomheden. Han er ikke sikker på, at de efterfølgende fik autorisationen. Han ved ikke, hvornår tiltalte fik autorisation og reelt gik i gang med at drive vagtvirksomhed i privat regi. Tiltalte sørgede for at udfylde selve papirerne til ansøgningen vedrørende autorisation. I begyndelsen skulle virksomheden have adresse hos ham.

Personlige oplysninger

Tiltalte har forklaret, at han bor sammen med sin kæreste i en lejebolig. Han har blandt andet en bacheloruddannelse i pædagogik. Han har været leder af et vagtfirma og blev efterfølgende selvstændig. I en periode på 3 – 4 år var han næstformand i brancheorganisationen for vagtvirksomheder. Efter politiet sigtede ham, kunne han ikke drive vagtvirksomhed, og han blev syg med stress og depression. Han modtog behandling og flyttede til sin far. I dag er han i et jobtilbud i et snedkerfirma.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det lægges vedrørende forhold 1 og 7 til grund, at gerningsbeskrivelsen omfatter det forhold, at tiltalte som direktør lod selskabet udøve vagtvirksomhed uden autorisation.

Ad forhold 1 og 4

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldig efter anklageskriftet.

Ad forhold 7

Landsretten finder ikke grundlag for at antage, at anklagemyndigheden havde foretaget en bindende påtalebegrænsning, da tillægsanklageskrift om forhold 7 blev indgivet i 2009.

Forsvaret har i øvrigt navnlig gjort gældende, at den i forhold 7 beskrevne vagtvirksomheden blev udført af underleverandorer, der selvstændigt havde autorisation til at udføre denne virksomhed. Anklagemyndigheden har ikke imødekommet forsvarets bevisbegæring om at undersøge underleverandorenes autorisation, jf. præmisserne i byrettens dom.

Landsretten bemærker, at der i kostermaterialet er fundet spor efter blandt andet virksomheder med navnene X31, X22 A/S og X33. Det findes imidlertid ikke med tiltaltes forklaring og dette materiale i tilstrækkelig grad sandsynliggjort, at disse eller andre virksomheder helt eller delvist som underleverandorer har udført den vagtvirksomhed, der er nævnt i anklageskriftet. Det gælder også angivelser på fakturaer til X36 med tekst "leveret under andet iso/auto navn så alt er i orden overfor kunden".

De vagtplaner, der udgør kundespecifikationer, er skrevet på brevpapir fra X1

ApS, og der er ikke dokumenteret pengestrømme, f.eks. efter kontoudtog, der dokumenterer om betalinger er sket til underleverandører eller direkte til de medarbejdere, der fremgår af vagtplanerne.

Herefter og i øvrigt af de af byretten anførte grunde findes anklagemyndigheden således at have ført det til domfældelse nødvendige bevis, herunder for tilregnelser som i det mindste uagtensomt. Tiltalte er derfor skyldig i forhold 7 i det af byretten fastslåede omfang.

Efter sagens karakter og omfang sammenholdt med sagens langvarige forløb straffes tiltalte med en fælles- og tillægsstraf af bøde på 75.000 kr., subsidiært fængsel i 30 dage.

I straffebestemmelsen udgår henvisningen til "og stk. 2, jf. § 7, stk. 1", idet der er sket frifindelse i forhold 2 og 3.

Det lægges vedrørende det lange sagsforløb til grund, at sagen har trukket ud som følge af, at sagen vedrørende forhold 1 – 4 måtte gå om på grund af en rettergangsfejl i byrettens dom i 2008, hvilket medførte en forsinkelse på halvandet år. Efter inddragelse af tillægsanklageskrift med forhold 7 i 2009 blev sagen udsat gentagne gange i retsmoder frem til februar 2013, herunder en gang på grund af tiltaltes sygdom og syv gange begrundet i manglende anholdelse af tiltalte efter rettens anholdelsesbeslutninger. Dette forløb har indgået ved straffastsættelsen, men med bemærkning, at forhold 1 og 4, der indgik i den ophævede byretsdom, alene har indgået med ringe vægt i den samlede udmåling af bodestraffen.

Landsretten finder, at der hos tiltalte efter straffelovens § 75, stk. 1. skal konfiskeres 100.000 kr. svarende til et skønsmæssigt fastsat udbytte ved lovovertrædelserne i forhold 7.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom i sagen mod T ændres, således at tiltalte straffes med en fælles- og tillægsstraf af bøde på 75.000 kr.

Forvandlingsstraffen er fængsel i 30 dage.

Hos tiltalte konfiskeres 100.000 kr.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 15. oktober 2013

Rettens nr. 2-4487/2008

Politiets nr. 0100-84340-00001-06

Anklagemyndigheden

mod

T

Født august 1971

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskriftet er modtaget den 8. april 2009 og tillæg hertil den 25. november 2010.

T er tiltalt for overtrædelse af

1.

lov om vagtvirksomhed § 20, stk. 1, nr. 1, jf. § 2, stk. 1,

ved i tidsrummet fra den 22. juni 2003 til den 15. august 2006, som direktør for firmaet X1 ApS, CVR-nr. , at have udøvet vagtvirksomhed, selv om han ikke var meddelt autorisation her- til.

2.

lov om vagtvirksomhed § 20, stk. 1, jf. § 2, stk. 2, jf. § 7, stk. 1,

ved den 18. september 2005 kl. 03.35 i X4 , Ko- benhavn , som direktør for vagtselskabet X1 ApS", at have ladet X5 udøve adgangskontrol, selv om denne ikke var godkendt til dette.

3.

lov om vagtvirksomhed § 20, stk. 1, nr. 1, jf. § 2, stk. 2, jf. § 7, stk. 1,

ved den 20. november 2005 kl. 01.25 i X6 , som direktør for vagtselskabet " X1 at ha- ve ladet X7 udøve adgangskontrol, selv om denne ikke var godkendt til dette.

4.

lov om vagtvirksomhed § 20, stk. 1, nr. 1, jf. § 2, stk. 1,

ved i tidsrummet fra den 29 juni 2007 kl. 22.00 til den 1. juli 2007 i

, København, som direktør for firmaet X2

ApS" alias X3 og firmaet " X8 ApS"

CVR-nr. , at have udøvet vagtvirksomhed, selv om han ikke var meddelt autorisation hertil.

5. og 6. Udgår

7.

lov om vagtvirksomhed § 20, stk. 1, nr. 1, jf. § 2, stk. 1,

ved i perioden fra september 2006 til september 2008 fra 2., Kø-

benhavn, blandt andet under navne som X2 og X8 ApS,

med binavn "X8" , at have drevet vagtvirksomhed ved at

beskæftige vagter og dormænd, der fungerede i eller for forskellige virksomheder som nedenfor beskrevet, selv om tiltalte ikke havde fornøden autorisation dertil,

a. X23 : , Århus. i 59 timer i august eller september 2007 for i alt 22.807,19 kr.

b. X24 : , København, i 40 timer i januar 2008 for 12.500 kr.

c. X25 . , Århus, i 386,75 timer i august og september 2007 for 142.614,06 kr.

d. X26 , , Århus. i 683,06 timer i perioden fra marts til juli 2007 for 106.439 kr.

e. X27 , København, i 1.387,75 timer i tidsrummet fra februar 2008 til september 2008 for 326.239,25 kr.

f. X6 . , København, i 409,5 timer i perioden fra januar 2007 til maj 2007 for 194.046,87 kr.

g. Udgår.

h. X28 , , København, i 243,5 timer i februar og maj 2007 for 89.790,63 kr.

i. X29 . , Århus, i 748,75 timer i perioden fra november 2006 til september 2007 for 188.614,37 kr.

j. X30 . , i 51,5 timer i september og november 2006 samt marts 2007 for i alt 17.703,12 kr.

k. X31 , , København, for sikkerhedsvagter i perioden fra januar 2007 til januar 2008 for 48.038,76 kr.

l. X32 , , for sikkerhedsvagter i perioden fra december 2006 til april 2007 for 78.546,82 kr.

m. X33 , , København, i 230,5 timer i perioden fra januar til august 2007 for 143.905,75 kr.

n. X34 . , i 48 timer i august eller september 2007 for 17.700 kr.

o. X35 . , up. i 170 timer i perio-

den fra maj til oktober 2007 for 53.125 kr.
alt hvorved tiltalte opnåede en fortjeneste på 1.434.351,10 kr.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frifindelse i forhold 2 og 3 og i øvrigt straf af bøde således, at tiltaltes straffeattest i det hele lades ude af betragtning, såvel vedrørende straffelovens § 61 som § 89.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der hos tiltalte i medfør af straffelovens § 75, stk. 1, konfiskeres et skønsmæssigt fastsat udbytte.

Tiltalte har nægtet sig skyldig og nedlagt påstand om frifindelse. subsidiært om rettens mildeste dom.

Tiltalte har protesteret mod konfiskationspåstanden og navnlig imod, at der indregnes moms i fortjenesten.

Forklaringer.

Den tidligere, til retsbogen den 12. februar 2008, afgivne forklaring fra vidnet pa. **V3** (forhold 1) er dokumenteret.

Der er under hovedforhandlingen i sagen afgivet forklaring af tiltalte og af vidnet **V4**.

Forklaringerne gengives ikke, jf. retsplejelovens § 712, stk. 2, da de fremgår af retsbogen.

Oplysningerne i sagen.

Der er under sagen dokumenteret udskrifter fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen vedrørende de under sagen nævnte selskaber angående de i tiltalen anførte perioder og vedrørende selskabernes direktion.

Det er endvidere dokumenteret autorisation af 20. marts 2002 til vagvirksomhed for **X2** ved **"T"**.

har bekræftet, at det var hans navn på det nævnte tidspunkt.

Autorisationen udløb den 1. januar 2007.

Der er desuden dokumenteret fund i forbindelse med ransagningen den 21. februar 2008 på adressen **København**.

Materialet foreligger som koster 1 - 21.

Der er endelig dokumenteret oplysninger om momsregistrering og momsindberetninger vedrørende tiltalte og de af ham drevne selskaber, herunder skønsmæssige ansættelser ved manglende indberetninger.

Personlige oplysninger.

Tiltalte er tidligere straffet

- ved dom af 22. oktober 2007 efter bl. a. straffelovens § 164, stk. 3 med fængsel i 7 dage, betinget, med 1 års prøvetid.
- ved dom af 25. marts 2010 efter våbenloven med fængsel i 7 dage.
- ved dom af 11. marts 2011 med bøde efter straffelovens § 277 og færdselsloven
- ved dom af 10. april 2012 med bøde efter straffelovens § 287, jf. § 276 og § 277 samt færdselsloven
- ved dom af 31. oktober 2012 med dagbøder efter straffelovens § 119, stk. 3
- ved dom af 11. marts 2013 med dagbøder efter straffelovens § 276, jf. § 287 og færdselsloven

Retten's begrundelse og afgørelse.

Indledningsvis bemærker retten, at tiltales synspunkt om, at den ham personligt meddelte autorisation til vagtvirksomhed havde en varighed af 5 år fra bevillingens modtagelse hos ham kort efter den 20. marts 2002 og ikke, som det fremgår af bevillingen, med udgangen af 2006, ikke findes berettiget. Ligeledes afviser retten at lægge til grund, at der er meddelt tiltalte et mundtligt tilsagn om den senere udlobdato.

forhold 1

Ved tiltaltes forklaring sammenholdt med selskabsoplysningerne for X2

ApS lægges det til grund, at selskabet ikke har været meddelt autorisation til vagtvirksomhed i perioden, og at tiltalte var direktør. Tiltalte findes herved at have handlet uagtsomt og findes derfor skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

forhold 2 og 3

Efter anklagemyndighedens påstand vil tiltalte være at frifinde.

forhold 4

Efter bevisførelsen, herunder udskrift fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, findes det godtgjort, at selskabet X8 udøvede vagtvirksomhed uden fornøden autorisation, og at dette skete, mens tiltalte var direktør i selskabet. Tiltalte findes derfor skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

forhold 7

pkt.a, b, e, f, h, k, m, n og o:

Vedørende disse tiltalepunkter foreligger der faktureringer angående perio-

den efter 1. januar 2007 svarende til tiltalen, alle uden angivelse af ApS, men alene af firmanavn.

Retten anser derfor faktureringerne sket af tiltalte personlig, uagtet de måtte vedrøre anpartsselskaber, i hvilke han har været direktør.

Da tiltalte ikke vedrørende tiden efter den 1. januar 2007 har været meddelt autorisation til at drive drive vagtvirksomhed og da det ikke er oplyst, at de af ham antagne underleverandører, der har udført opgaverne, har haft autorisation dertil, findes han skyldig efter tiltalen.

Ad pkt. c og d:

Da der vedrørende disse punkter alene foreligger vagtplaner og oversigter, men ikke faktureringer, findes det imod tiltaltes benægtelse ikke med den til domfældelse fornødne sikkerhed godtgjort, at han har udført og faktureret de omhandlede opgaver, hvorfor han vil være at frifinde.

Ad pkt. i, j og l

Da tiltalte som ovenfor anført findes at have faktureret i personligt regi vil han være at frifinde for faktureringerne vedrørende den periode, hvor tiltalte havde autorisation til at drive vagtvirksomhed.

Ad pkt i foreligger 1 faktura omfattende tiden for 1. januar 2007

Tiltalte vil for så vidt være at frifinde vedrørende beløbet 33.493,75 kr.

Ad pkt j foreligger 4 fakturaer omfattende tiden for 1. januar 2007.

Tiltalte vil for så vidt være at frifinde vedrørende beløbet 11.415,62 kr

Ad l: Der foreligger 1 faktura omfattende tiden for 1. januar 2007

Tiltalte vil for så vidt være at frifinde for beløbet 28.671,87 kr.

Vedrørende de efter 1. januar 2007 afviklede vagtoppgaver findes tiltalte skyldig efter tiltalen.

De samlede overtrædelser, i hvilke tiltalte er fundet skyldig, kan herefter opgøres til 1.111.616,80 kr.

Da tiltalte efter det foreliggende ikke har afregnet skyldig moms vedrørende de omhandlede fakturaer, finder retten ikke grundlag for at nedsætte beløbet med det til moms svarende beløb.

Retten lægger til grund, at anklagemyndighedens bodepåstand skal forstås som en påtalebegrænsning. Retten kan imidlertid ikke bortse fra bestemmelserne i retsplejelovens § 61 og § 89.

Efter den betingede dom af 22. oktober 2007 er der i denne sags anledning foretaget rettergangsskridt imod tiltalte ved inlevering af begæring af 24. januar 2008 om ransagningskendelse vedrørende adressen 2.

Straffen fastsættes herefter i medfør af § 20, stk. 1, nr. 1, jf. § 2, stk. 1, og stk. 2, jf. § 7, stk. 1 i lov om vagtvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 149

1999 med senere ændring, således at tiltalte efter omstændighederne dels som fællesstraf i medfør af straffelovens § 61, stk. 1 og for så vidt angår forhold 7, pkt.e, k og o tillige § 61, stk 2, samt i øvrige i medfør af § 89 til en bøde på 100.000 kr.

Det bestemmes i medfør af straffelovens § 61, stk. 2, 1. pkt., at det har sit forblivende med straffen i henhold til den betingede dom af 22. oktober 2007 uden vilkårsændring.

Forvandlingsstraffen for bøden er som nedenfor bestemt.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på den tid, der er forløbet til sagens behandling.

Som sagen er oplyst har retten ikke fundet grundlag for at udøve et konkret begrundet skøn over tiltaltes fortjeneste. Påstanden om konfiskation tages derfor i medfør af den påberåbte bestemmelse til følge med et skønsmæssigt fastsat beløb på 200.000 kr.

Efter omstændighederne finder retten, at statskassen skal betale 1/3 af omkostningerne til tiltaltes forsvarer, henset sagens behandlingstid for retten.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes, dels som fællesstraf, dels som til-lægsstraf med en bøde på 100.000 kr.
Forvandlingsstraffen fastsættes til fængsel i 40 dage.

Det har sit forblivende med den betingede dom af 22. oktober 2007 uden vilkårsændring.

Hos tiltalte konfiskeres 200.000 kr.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger, dog således at statskassen udreder 1/3 af honoraret til den beskikkede forsvarer.

Marianne Caft
Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten på Frederiksberg, den 18. oktober 2013

S. L. Jensen
Retsassistent

**UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG**

D O M

Afsagt den 10. april 2008 af Østre Landsrets 14. afdeling
(landsdommerne B. O. Jespersen, Rosenløv og Charlotte Løfberg (kst.).

14. afd. a.s. nr. S-738-08:

Anklagemyndigheden

mod

T

Født august 1971

(advokat Jesper Brinkmann, privat antaget).

Retten på Frederiksberg har den 19. februar 2008 afsagt dom i 1. instans (SS 2-6726/07).

Anklagemyndigheden har i brev af 17. marts 2008 begæret sagen hjemvist til fornyet behandling i byretten og anmodet om, at hjemvisningsspørgsmålet afgøres forlods og på skriftligt grundlag.

Forsvareren har meddelt, at begæringen om hjemvisning ikke giver anledning til bemærkninger.

Da forsvareren ikke har protesteret, behandles ankesagen på skriftligt grundlag.

Landsrettens begrundelse og resultat

Af byretsdommen fremgår det, at tiltalte nægtede sig skyldig i alle forhold, at der er taget stilling til beviserne i sagen, og at der i medfør af straffelovens § 61, stk. 1, er udmålt en

fælles straf, der tillige omfatter frihedsstraffen fastsat ved Kolding Rets dom af 22. oktober 2007.

Under disse omstændigheder burde der under sagen have medvirket domsmænd, jf. retsplejelovens § 686, stk. 2.

Herefter ophæver landsretten byrettens dom og hjemviser sagen til fomyet behandling i byretten.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom i sagen mod T ophæves og hjemvises til fomyet behandling ved Retten på Frederiksberg.

Tiltalte har selv draget omsorg for sit forsvar.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsrets kontor, den 10 APR. 2008

P.j.v.

Dorthe Jordbæk

Adv. BE 0100-84340-00001-06

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 19. februar 2008 i sag

SS 2-6726/07
Anklagemyndigheden
mod
T
Født august 1971

Sagens baggrund og parternes påstande.

Anklageskrift er modtaget den 7. november 2007. Tillægsanklageskrift nr. 1 er modtaget den 12. februar 2008.

T er tiltalt for overtrædelse af

1.

bekendtgørelse af lov om vagtvirksomhed § 20, stk. 1, nr. 1, jf. § 2, stk. 1,
ved i tidsrummet fra den 22. juni 2003 til den 15. august 2006, som direktor
for firmaet X1 ApS, CVR-nr. , at
have udøvet vagtvirksomhed, selv om han ikke var meddelt autorisation her-
til.

2.

bekendtgørelse af lov om vagtvirksomhed § 20, stk. 1, jf. § 2, stk. 2, jf. § 7,
stk. 1,
ved den 18. september 2005 kl. 03.35 i X4, København, som direktor for vagtselskabet X1, at have ladet X5 udøve adgangskontrol, selv om denne ikke var godkendt til dette.

3.

bekendtgørelse af lov om vagtvirksomhed § 20, stk. 1, nr. 1, jf. § 2, stk. 2, jf. § 7, stk. 1,
ved den 20. november 2005 kl. 01.25 i X6, som direktor for vagtselskabet X1, at have ladet X7 udøve adgangskontrol, selv om denne ikke var godkendt til dette.

4.

bekendtgørelse af lov om vagtvirksomhed § 20, stk. 1, nr. 1, jf. § 2, stk. 1,
ved i tidsrummet fra den 29 juni kl. 22.00 til den 1. juli 2007 i
, København , som direktør for firmaet **X2** ApS alias
X3 og firmaet **X8** ApS CVR-nr.
, at have udøvet vagtvirksomhed, selv om han ikke var meddelt
autorisation hertil.

5.

ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 1, jf. § 3, stk. 1,
ved den 1. juli 2007 ca. kl. 01.05 på , København , i
forbindelse med politiets bevillingstilsyn at have optrådt fornærmeligt, idet
tiltalte under en diskussion med det fremmodte politi, som blev overværet af
7-10 gæster, udtalte "idiot" og "spasser" til politiasistent **X9** , hvil-
ket var egnet til at forstyrre den offentlige orden.

6.

bekendtgørelse af lov om vagtvirksomhed § 20, stk. 1, nr. 1, jf. § 2, stk. 1
samt bekendtgørelse af lov om vagtvirksomhed § 20, stk. 1, nr. 1, jf. § 2, stk.
2, jf. § 7, stk. 1
ved den 3. november 2007 ca. kl. 22.40 i Bowlingcenteret **X18** ,
, som direktør for **X1**
ApS. CVR nr.: subsidiært **X8** ApS CVR nr. ,
at have udøvet vagtvirksomhed selv om han ikke var meddelt autorisation
hertil, samt at have ladet **X10** , **X11**
, **X12** og **X13**
udøve adgangskontrol, selv om disse ikke var godkendt til dette.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om domfældelse i forhold 1 - 4,
men har påstået frifindelse i forhold 5 og 6.

Tiltalte har påstået frifindelse i samtlige forhold, subsidiært rettens mildeste
dom.

Forklaringer.

Der er afgivet forklaring af tiltalte og vidnerne politiassistent **V1**
, politiassistent **V2** og politiassistent **V3** .

Tiltalte har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"Tiltalte nægtede sig skyldig i alle forhold

Tilfalte forklarede vedrørende forhold 1, at hans tidligere navn. Han har aldrig heddet og er aldrig blevet kaldt ofte skrevet under med kender tilfalte ikke. Det hedder hans selskab ikke. Hans selskab hedder i 2002 havde han var et enkeltmands firma. Forholdt sagens forhold 1, bilag 1, side 2, forklarede tilfalte, at det ligner hans underskrift, og at det godt kan passe, at det er hans underskrift. Han mener ikke, at det kan være ham, der har udfyldt skemaet, idet han aldrig ville skrive firmanavnet på dansk. Han vil ikke afvise, at han har haft skrevet firmanavnet på dansk, hvis politiet har haft bedt ham herom. Forholdt sagens forhold 1, bilag 2, side 3 nederst, forklarede tilfalte, at der ikke under afhøringen blev talt om lov om vagtvirksomhed. Hvis han er blevet bedt om at underskrive rapporten, så har han gjort det. Politiet har ikke gennemgået loven for ham. Det er bare standard, at der står, at det er blevet gennemgået. Politiet har lavet mange fejl i forbindelse med behandlingen af hans ansøgning. Politiet har to gange smidt hans ansøgning væk. Han modtog endelig autorisation til sit personlige firma i slutningen af marts 2002, jf. sagens forhold 1, bilag 5. Tilfalte mener, at autorisationen fremsendt den 5. marts 2002, må have været lavet efterfølgende og tilbagedateret til starten af marts 2002. Han har aldrig modtaget denne autorisation. Virksomheden, der var et personligt drevet firma, skilte i den pågældende periode både navn og adresse, hvilket også ses ved, at autorisationen er udstedt til mens den autorisation, der fremsendes i sagens forhold 1, bilag 3, er udstedt til . Tilfalte forklarede, at rettelsen skete telefonisk overfor politiet. Det skema, der findes på sidste side i sagens forhold 1, bilag 5, og som er dateret den 20. marts 2002, må være blevet udfyldt efterfølgende. Tilfalte nævnte at have den personligt ejede vagtvirksomhed i 10 måneder indtil den i 2003 blev overtaget af anpartsselskabet ApS som tilfalte stiftede til formålet. CVR-nummeret beholdtes. Selskabet fik hjemsted på samme adresse som den hidtil personligt ejede virksomhed, nemlig på . Anpartsselskabet gik konkurs den 15. august 2006. Tilfalte er fuldt ud bekendt med, at vagtfolk skal godkendes. Tilfalte er også bekendt med, at hvis navnet på virksomheden ændres, skal det oplyses til politiet. Da tilfalte underskrev nederst i sagens forhold 1, bilag 5, side 4, hed virksomheden stadig . Hansen eksisterer formelt stadig. Tilfalte har givet politiet oplysning om anpartsselskabets stiftelse og overtagelse af aktiviteterne, men han har aldrig modtaget en autorisation, der vedrører selskabet. Dette undrede ikke tilfalte, idet politiet hele tiden lavede fejl. Hans vagtvirksomhed har haft mellem 70 og 100 ansatte. Tilfalte ved ikke, om de alle var godkendt af politidirektøren, men han går ud fra det. Tilfalte tjekker kun, at han får stempel på sin ansøgning om godkendelse af sin medarbejder. Politiet sjusker så meget, at en medarbejder godt kunne få tilsendt en godkendelse, selvom den pågældende rent faktisk ikke var godkendt. Tilfalte mener, at han har gjort, hvad han skulle. Han sørgede for, at en af hans medarbejdere tjekkede disse ting. Tilfalte mener ikke, at han kan stå til regnskab for en medarbejders handlinger. Han spørger, hver gang der kommer en ny medarbejder, om han er blevet godkendt. Det er almindelig procedure.

Adspurgt af forsvareren forklarede tilfalte, at selvom han aldrig modtog autorisation stilet til selskabet, så han tit vagtgodkendelsesskrivelser sendt til selskabet, jf. eksempelvis sagens forhold 1, bilag 15, hvis adressat med undtagelse af betegnelsen "ApS" svarer til selskabets navn og adresse. Han troede derfor, at selskabets autorisation måtte være i orden. Han vidste således ikke, at han drev vagtvirksomhed uden autorisation. Tilfalte har været direktør i anpartsselskabet. I 2003-2004 havde han med personalet at gøre. Der var ca. 50 vagter tilknyttet. Fra 2004 fik han ansat vagtchefer, der skulle sørge for ansættelse, godkendelser, fyringer, vagtplaner m.m. Han orienterede vagtcheferne om reglerne. Det var i starten også tilfalte, der underskrev alting, fordi han var direktør. Efterfølgende blev der lavet fuldmagter til vagtcheferne. Efter at han havde fået ansat vagtcheferne, koncentrerede han sig mest om at sælge vagtydelser. Han tog ofte ud og besøgte kunderne. Han var på kontoret hver dag.

Tiltalte forklarede vedrørende forhold 2, at han havde en kunde på **X4**, men han havde ingen kendskab til den pågældende fest. Han kender heller ikke **X5**. Han er muligvis blevet hyret på stedet af en af tiltaltes vagtchefer, fordi der var brug for ekstra personale på grund af problemer med nogle rockere. **X5** fik også en virksomhedsjakke på. Vagtchefen blev straks efterfølgende fyret.

Tiltalte fremlagde et udateret skema med "arrangementsinformation" vedrørende **X1** ApS' vagtopgave på **X4**, og forklarede, at han fik skemaet af sin vagtchef på opgaven ugen efter, at opgaven var afviklet. Af skemaet kan man ifølge tiltalte se, at vagten **X5** kom på skemaet efterfølgende, idet den oprindelige vagtplan er overstreget og erstattet af en ny med en håndskrift, der på originalen er rød og som ikke er tiltaltes.

Tiltalte forklarede vedrørende forhold 3, at **X6** var en af selskabets kunder. Tiltalte kender **X7**, som var een af de ansatte vagter. Han vidste ikke, at han ikke var godkendt. Det var hans vagtchef, der havde ansat ham. **X7** havde været tilmeldt et vagtkursus, men havde ikke deltaget i det. Dette havde han ikke fortalt selskabet. Foreholdt afhøringsrapport af 5. december 2005 vedrørende forhold 3, hvoraf det blandt andet fremgår, at tiltalte erkendte forholdet, forklarede tiltalte, at han erkendte, at **X7** var ansat, men ikke at han derved havde overtrådt lov om vagtvirksomhed. Det var i øvrigt vagtchefen, der havde ansvaret for **X7**.

Tiltalte forklarede vedrørende forhold 4 og 5, at han ikke havde vagter på stedet. Han drev ikke vagtvirksomhed i 2007. Han var sælger for vagtvirksomheden **X8**. Det var oprindeligt meningen, at **X8**, som var ejet af **V4**, og tiltaltes virksomhed **X2**, der efter **X1** ApS' konkurs nu igen blev drevet i personligt regi, skulle lægges sammen. Tiltalte blev for en tid sat ind som direktør i selskabet **X8** ApS, der var blev lavet om til et anpartsselskab. **X8** ApS var registreret med binavnet **X2** ApS.

Adspørgt af forsvareren forklarede tiltalte, at han og **V4** allerede i 2006 talte om at lægge virksomhederne sammen. Det skulle ende med, at tiltalte ejede hele foretagendet i form af et anpartsselskab. **V4** ville ud af branchen. Omkring 15-20. november 2007 opgav tiltalte og **V4** deres planer. Det var også først her, at det gik op for dem, at selskabet **X8** ApS ikke havde autorisation til at drive vagtvirksomhed.

Tiltalte forklarede, at han kom selv til stedet den pågældende aften, idet han blev tilkaldt af en person ved navn **X16**. **X16** ringede og oplyste, at politiet havde smidt hans personale hjem, fordi de ikke havde noget vagtkort. Men de personer, som tiltalte havde ansat, var ikke vagter, men derimod blot andet "crew" på stedet. De var heller ikke klædt som vagter. Der udviklede sig et skænderi på gaden ud for **X6** mellem tiltalte og fire politifolk. Tiltalte blev højroset, men det var også fordi, de skulle overdøve den meget høje musik. Tiltalte har ikke kaldt nogen af politifolkene for "spasser" eller "idiot". Foreholdt ubilageret faktura nr. 194 af 30. juni 2007 udstedt af **X3**

København, kunne tiltalte ikke forklare, hvorfor denne virksomhed fakturerede firmaet **X17** for blandt andet "levering af sikkerhedsvagter". Tiltalte forklarede, at han alene var sælger på opgaven vedrørende sikkerhedsvagter til arrangementet, som blev leveret af **X8**. Foreholdt, at der nederst på den på fakturaen hæftede kundespecifikation var angivet følgende: "Er man uenig eller i tvivl - ring hurtigst muligt til **X3**

ApS" kunne tiltalte ikke forklare dette. Tiltalte forklarede, at der blev faktureret efterfølgende. Det var vagtchefen, der sørgede for det. Foreholdt 5. afsnit på side 4 i ubilageret politirapport af 3. juli 2007 vedrørende forhold 4, forklarede tiltalte, at han aldrig nogensinde har sagt, at **X2** skulle have en autorisation.

Vedrørende forhold 6 forklarede tiltalte, at han ingen erindring har om episoden. Han ken-

der ikke noget til de aftaler, der er lavet. Han kender endvidere ikke de personer, der er omtalt i anklageskriftet. Aftalen om vagtservice den pågældende aften må være indgået direkte med **X8** ApS, hvor **V4** var direktør på det pågældende tidspunkt, og hvor **X16** formentlig har været vagtchef."

Vidnet politiassistent **V1** har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"Vidnet forklarede, at han var på arbejde den pågældende aften. Han kørte patrulje med en kollega. De var ude ved **X4**. De blev standset af en vagt ved navn **X5**, som fortalte, at der var en høj fyr, som provokerede ham. De gik hen og talte med den høje fyr, som hed **V4**, og som oplyste, at han ikke havde gjort noget. De bad personen om at gå. Personen spyttede herefter på vagten. Vagten havde en jakke på, hvor der stod "Vagt/Security". De undersøgte ikke, om han var godkendt som vagt. Vidnet blev efterfølgende kontakttet af politiets sekretariat, der oplyste ham om, at vagten, **X5** ikke var godkendt. Vidnet skulle kontakte virksomheden. De fik ikke på stedet at vide, hvor vagten var ansat. Vidnet mener i dag, at virksomheden hed **X2**. Han tjekkede ikke, om virksomheden måtte drive vagtvirksomhed."

Vidnet politiassistent **V2** har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"Vidnet forklarede, at han den pågældende nat var på bevillingstilsyn på **X6** i **L**. Han traf **X7**, som var iført en T-shirt med påskriften "Vagt" og førte tilsyn med gæsterne. Vidnet og hans kolleger var i civil og blev også tjekket af **X7**. Vidnet legitimerede sig selv og spurgte efter vagtens vagtkort, som **X7** oplyste, han havde glemt derhjemme. **X7** oplyste, at han var godkendt som vagt. Vidnet ville ikke skrive **X7** for forholdet. Under genafhøring har **X7** oplyst vidnet, at der er korrekt, at han ikke var godkendt. Han havde været tilmeldt vagtkursus, men han havde af forskellige personlige grunde ikke gennemført kurset. Meddejerer af **X6** oplyste, at **X2** havde stillet med vagten. Vidnet tjekkede ikke, om virksomheden havde autorisation. Vidnet talte med virksomheden. Han kan ikke huske, hvad der blev sagt, men det var tiltalte, han talte med.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at han kendte navnet **X2**. Han undersøgte dog ikke, om firmaet havde en autorisation."

Vidnet politiassistent **V3** har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"Vidnet forklarede, at han har arbejdet i **L** i Københavns Polit i ca. 10 år. Han arbejder der ikke mere. Han stoppede i sektionen 1. april 2005. Han har ikke behandlet autorisationen til **X2**. Han kender det personlige firma, men han har ikke kendskab til, at der skulle have været et anpartsselskab af samme navn. Forholdt sagens forhold i bilag 15, forklarede vidnet, at han ikke ved, hvordan **X1** er havnet i adresseangivelsen på de tre skrivelser. Han vil gætte på, at betegnelsen stammer fra den indsendte ansøgning. Vidnet kender godt tiltalte. Vidnet mener, at man generelt fik de ting, man bad om, af tiltalte. Korrespondancen vedrørende vagtgodkendelser gik dog normalt mellem den enkelte vagt og politiet. Hvis man skal have sin autorisation med fra en personligt drevet virksomhed til et anpartsselskab, skal man søge om en ny autorisation. Det er umiddelbart noget, der kører gnidningsløst, hvis der er personsammenfald. Det er de samme vurderinger, som politiet foretager, hvadenten der er tale om en personligt drevet virksomhed eller et anpartsselskab. Vidnet har ikke kendskab til oplysninger, der skulle gøre, at tiltalte ikke ville få autorisation til et anpartsselskab, hvis han ønskede dette. Vidnet er

fuldstændig sikker på, at han ikke har talt med tiltalte om, hvordan en omdannelse skulle forløbe. Vidnet kender ikke noget til, at en eller flere autorisationer skulle være blevet væk under sagsbehandlingen hos politiet. Vidnet behandlede normalt ikke selve autorisationerne. Vidnet kom først på banen senere. Vidnet kan godt huske, at der på et tidspunkt skete adressering til . Når en vagtvirksomhed skifter adresse, er det en ren ekspeditionssag. Rigspolitichefen orienteres bare om det. Vidnet kender ikke virksomheden i **X8** .

Oplysningerne i sagen.

Følgende er dokumenteret under sagen:

Ad forhold 1:

- Ansøgning af 8. januar 2002 om autorisation af vagtvirksomhed fra **X1** , underskrevet af tiltalte (bilag 1).
- Autorisation af 4. marts 2002 udstedt til **X1** v/ **T** (bilag 3).
- Ansøgning af 20. marts 2002 om autorisation af vagtvirksomhed fra **X2** i København , underskrevet af tiltalte samt autorisation af 20. marts 2002 udstedt til **X2** v/ **T** (bilag 5). Autorisationen udløb den 1. januar 2007.
- Fuldstændig udskrift fra Erhvervs- og selskabsstyrelsen af 24. august 2006 vedrørende **X1** ApS under konkurs, hvoraf det blandt andet fremgår, at selskabet blev stiftet den 22. juni 2003, og at der blev afsagt konkursdekret over selskabet den 15. august 2006 (bilag 6).
- To breve af 28. februar 2006 fra Københavns Politi, stilet til **X1** i København, hvorved vagterne **X19** og **X20** godkendes, samt brev af 24. maj 2007 fra samme, hvorved de to vagters legitimationkort fremsendes til **X1** (bilag 15).

Ad forhold 2:

- Vagtplan med "arrangementsinformation" vedrørende **X1** ApS' vagtopgave på **X4** (ubilageret).

Ad forhold 3:

- Aftøringsrapport af 5. december 2005, hvoraf det blandt andet fremgår, at tiltalte ikke på dette tidspunkt var sigtet for overtrædelse af lov om vagtvirksomhed (ubilageret).

Ad forhold 4:

- Politirapport af 3. juli 2007 (ubilagere), hvoraf det blandt andet fremgår:

"Da 11-1624 rettede undertegnede telefonsk henvendelse til T, blev foreholdt, at SE nummer T tilhører en virksomhed ved navn X8 ApS. T forklarede, at X8 ApS havde ansøgt om navneændring i februar 2007 til X2. T blev foreholdt, at hverken X8 ApS eller X2 var i besiddelse af gyldig autorisation til at drive vagtvirksomhed. T fastholdt, at X2 var i besiddelse af autorisation udstedt hos Frederiksberg Polit i 2004. Han ønskede ikke at oplyse yderligere til sagen og henviste til sin advokat eller X21 hos Rigspolitichefen."

- Faktura nr. 194 af 30. juni 2007 udstedt af X3 København, med CVR-nr.: , hvoraf det blandt andet fremgår, at firmaet X17 faktureres for levering af sikkerhedsvagter (ubilagere).

Ad forhold 6:

- Brev af 20. marts 2007 fra Rigspolitiet til X8 med bekræftelse på modtagelse af ansøgning (ubilagere).

- Brev af 9. marts 2007 fra Erhvervs- og selskabsstyrelsen vedrørende selskabet X8 ApS, adresseret til "T" på tiltaltes adresse (ubilagere).

- Sammenskrevet resumé af 9. marts 2007 vedrørende X8 ApS, hvoraf det blandt andet fremgår, at selskabet blev stiftet den 1. februar 2007, og at "T" på daværende tidspunkt var i direktionen (ubilagere).

- Faktura af 12. november 2007 til X22 udstedt "X8" , med samme adresse og CVR-nr. som selskabet X8 ApS. Fakturaen vedrører levering af sikkerhedsvagter (ubilagere).

- Udskrift af 12. februar 2008 fra Erhvervs- og selskabsstyrelsen vedrørende X8 ApS, CVR-nr. , hvoraf det blandt andet fremgår, at tiltalte den 2. august 2007 udtrådte af selskabets direktion, hvor han havde været siden selskabets stiftelse den 1. februar 2007, og at han ikke senere er genindtrådt (ubilagere).

Personlige oplysninger.

Tiltalte er tidligere straffet, senest

ved Kolding rets dom af 22. oktober 2007 efter straffelovens § 164, stk. 3, og færdelseslovens § 117d, jf. § 56, stk. 1, og § 118, jf. § 4, stk. 1 og § 42, stk. 1, med fængsel i 7 dage, betinget med en prøvetid på 1

år, samt en tillægsbøde på 13.500 kr.

Rettens begrundelse og afgørelse.

Forhold 1

Efter tiltaltes egen forklaring sammenholdt med udskriften fra Erhvervs- og selskabsstyrelsen af 24. august 2006, lægger retten til grund, at tiltalte den 22. juni 2003 stiftede selskabet **X1** ApS.

Retten finder det ved tiltaltes egen forklaring sammenholdt med de i øvrigt foreliggende oplysninger godtgjort, at selskabet i perioden fra stiftelsen den 22. juni 2003 og frem til konkursen den 15. august 2006 udøvede vagtvirksomhed, og at tiltalte var direktor i selskabet i den pågældende periode.

Efter bevisførelsen, herunder tiltaltes egen forklaring, lægger retten endvidere til grund, at **X1** ApS ikke var autoriseret som vagtvirksomhed.

Retten finder, at tiltalte som direktor i selskabet har handlet uagtsomt ved ikke at have sikret sig, at selskabet havde fornøden autorisation til at udøve vagtvirksomhed. Retten har herved lagt vægt på, at tiltalte tidligere havde udøvet vagtvirksomhed i en personligt drevet virksomhed.

Tiltalte findes herefter skyldig i overensstemmelse med tiltalen, idet de fremlagte breve fra Københavns Politi stilet til **X1** ApS vedrørende godkendelse af vagter ikke kan føre til et andet resultat.

Forhold 2

Efter bevisførelsen, herunder tiltaltes egen forklaring, lægger retten til grund, at tiltalte ikke kendte **X5**.

Retten har herved tillige lagt vægt på det af tiltalte fremlagte vagtskema med ændringer i vagtplanen for den pågældende aften.

Under disse omstændigheder finder retten det betænkeligt at statuere, at forholdet kan tilregnes tiltalte som uagtsomt, hvorfor han frifindes.

Forhold 3

Efter tiltaltes egen forklaring sammenholdt med vidnet politiassistent **V2** forklaring finder retten det bevist, at **X7** som ansat i **X1** ApS den pågældende aften udøvede vagtvirksomhed uden godkendelse.

Retten finder, at tiltalte som direktor i selskabet har handlet uagtsomt ved ikke at have sikret sig, at **X7** var godkendt som vagt, forinden han lod ham udøve adgangskontrol.

Tiltalte findes herefter skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Forhold 4

Efter bevisførelsen, herunder angivelsen af CVR-nummeret i fakturaen af 30. juni 2007 sammenholdt med de i øvrigt foreliggende oplysninger, lægger retten til grund, at selskabet **X8** ApS med binavnet **X2** ApS udøvede vagtvirksomhed uden den fornødne autorisation som beskrevet i anklageskriftet.

Efter udskriften fra Erhvervs- og selskabsstyrelsen vedrørende **X8** ApS lægger retten endvidere til grund, at tiltalte var direktor i selskabet i den pågældende periode.

Retten finder, at tiltalte som direktor i selskabet har handlet uagtsomt ved ikke at have sikret sig, at selskabet havde fornøden autorisation til at udøve vagtvirksomhed. Retten har herved lagt vægt på, at tiltalte tidligere havde udøvet vagtvirksomhed.

Tiltalte findes herefter skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Forhold 5 og 6

Tiltalte frifindes i overensstemmelse med anklagemyndighedens påstand herom.

Straffen fastsættes efter § 20, stk. 1, nr. 1, jf. § 2, stk. 1 og stk. 2, jf. § 7, stk. 1, i lov om vagtvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 149 af 16. marts 1999 med senere ændring, således at tiltalte i medfør af straffelovens § 61, stk. 1, som fællesstraf, der tillige omfatter de ved dommen af 22. oktober 2007 påkendte lovovertrædelser, idømmes fængsel i 7 dage.

Fuldbyrdelsen af straffen udsættes og bortfalder eller en prøvetid på 1 år på betingelse af, at tiltalte ikke begår strafbart forhold i prøvetiden.

I medfør af straffelovens § 58, stk. 2, idømmes tiltalte en tillæggsbøde på 50.000 kr., idet bemærkes, at tillæggsbøden tillige omfatter den ved dommen af 22. oktober 2007 idømte tillæggsbøde.

Forvandlingsstraffen for tillæggsbøden er fængsel i 20 dage.

Ved fastsættelsen af den samlede tillæggsbøde har retten lagt vægt på, at der er tale om flere forhold. Forholdenes karakter samt længden af den periode, hvorunder tiltalte som direktor for **X1** ApS har udøvet vagtvirksomhed.

Thi kendes for ret:

Tiltalte **T** skal straffes med en fællesstraf af fængsel i 7

dage.

Fuldbyrdelsen af fængselsstraffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år på betingelse af, at tiltalte ikke begår strafbart forhold i prøvetiden.

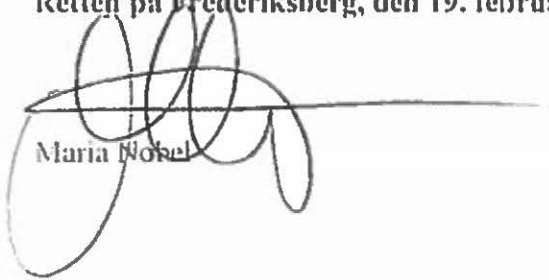
Prøvetiden regnes fra endelig dom.

Tiltalte skal betale en tillægsbøde på 50.000 kr. Forvandlingsstraffen for tillægshoden er fængsel i 20 dage.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Kristian Seieroe

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten på Frederiksberg, den 19. februar 2008

Maria Nobel